

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25491/2024
09.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Суботин, адвокат из ..., против туженог "Generali osiguranje Srbija" a.d.o. из Београда, чији је пуномоћник Нађа Самац, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 12378/20 од 04.07.2024. године, у седници одржаној 09.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 12378/20 од 04.07.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 12378/20 од 04.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 1379/17 од 28.10.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд туженог обавезе да му на име накнаде материјалне штете исплати износ од 1.200,00 динара, са законском затезном каматом почев од 09.03.2017. године па до исплате, као неоснован. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 58.500,00 динара.

Виши суд у Београду је, пресудом Гж 12378/20 од 04.07.2024. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Трећег основног суда у Београду П 1379/17 од 28.10.2019. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени

гласник РС“, број 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада материјалне штете тужиоцу на име плаћеног ПДВ-а. Побийана пресуда, којом је тужбени захтев тужиоца одбијен заснована је на утврђеном чињеничном стању (вештачењем), да тужилац није претрпео материјалну штету која је предмет овог спора, јер му је износ ПДВ-а исплаћен. Указујући на погрешну примену материјалног права ревидент у ревизији у ствари указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што није разлог за изјављивање посебне ревизије, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 468. став 1. и члана 479. став 6. Закона парничном поступку и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. На основу одредбе члана 479. став 6. истог Закона, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 21.03.2017. године а вредност предмета спора је 1.200,00 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у ком се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да против одлуке другостепеног суда, у овој врсти спора, ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић